

Posudek oponenta diplomové práce Elišky Voigtové na téma „ Rozhodování soudů o vypořádání společného jmění manželů“.

Práce mi byla předána v listopadu 2013. Práce má 53 strany vlastního textu.

Nosným tématem práce je občanské soudní řízení týkající se dělení SJM po jeho zániku. Převážná část práce je věnována obecnému výkladu hmotného práva (strana 5 až 29) a vlastním tématem se autorka zabývá až od strany 30. Samozřejmě nechci posuzovat kvalitu práce počtem stran, ale myslím, že by nebylo na škodu poněkud zkrátit kapitolu 5, nazvanou „Kazuistika“, věnovanou jedinému případu řízení u okresního soudu. Myslím, že by řešením bylo vytvoření přílohy na toto téma a část stran mohla být věnována i zmínce o exekuci, zejména ustanovení § 262a o.s.ř., podstatně modifikujícího pro účely exekuce vymezení SJM. Autorce doporučil, aby se o tom při obhajobě práce stručně zmínila.

K jednotlivým částem práce mám několik detailních připomínek :

Na straně 15 je uvedeno, že právo na vyplacení mzdy není věcí. Z hlediska vymezení věci v NOZ je věcí i pohledávka. Jak by se autorka s touto úpravou vypořádala, když NOZ zde nezmíníla.

Na straně 19 část 2.3. 2 užívá autorka pojem obchodní podíl, vlastní pouze společnost s ručením omezeným, i na ostatní obchodní společnosti a družstvo, což není zcela přesné.

Na straně 30 bod 3.4. užila autorka pojem správce konkursní podstaty, což je institut nahrazený pojmem insolvenční správce.

Na straně 37 první odstavec shora autorka uvedla, že vina na rozvodu je společensky zbytečná, protože rozvod již není chápán jako společenský handicap. Byť respektuji názor autorky, myslím, že by byl vůči věřícím osobám velmi nekorektní. Součástí právního řádu jsou i dobré mravy a to by měla budoucí právnička respektovat.

Obiter dictum upozorňuji na pravopisné chyby. Na straně 39 první odstavec shora je užit výraz nadstandardní, ve smyslu „mimo standard“ a na straně 47 druhý odstavec shora je užit germanismus „na Kladně“, namísto spisovného „v Kladně“.

Na straně 45 bod 4.3. je věta .. manžel začal podnikat, a to, že se stal neomezeně ručícím společníkem obchodní společnosti...“ Společník obchodní společnosti však podnikatelem není, tedy jeho účast ve společnosti není podnikáním.

Uvedené drobné výhrady však neznamenaají, že práci pokládám za nezpůsobilou obhajoby. Práce je slušně napsaná a myslím, že autorka svůj cíl v podstatě splnila.

Práce obsahuje citace zdrojů užitých při psaní práce.

Práci proto doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou : velmi dobře.

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 20.12. 2013